

Apostoli köszöntés: Kegyelem nekünk és béke Istentől, a mi Atyánktól, és az Ő egyszülött Fiától, az Úr Jézus Krisztustól, a Szentlélek közösségében.

Ének: 5. zsoltár 1. és 3. verse

1. Úr Isten, az én imádságom,
Kérlek, vegyed füleidbe,
És hallgass meg kérésemben,
Én Istenem és én királyom,
Értsd meg mondásom.

3. Jó reggel meghallgatsz engemet,
Uram, még virradta előtt,
Idején az nap hogy följött,
Elődbe számlálom ügyemet,
Várván kegyelmet.

Előíma: Kegyelmes Istenünk, Irgalmas Atyánk! Hála, dicséret és dicsőség Neked, hogy egy új reggelre ébredhettünk. Ez gyönyörűen tükrözi számunkra, hogy neked még terved van velünk. Add ma is a Te terved szerint végeznünk munkánkat és adj erőt és add áldásod ebben a helyzetben is a dolgainkat helyesen, a Te dicsőségedre végeznünk.

Irgalmas Atyánk rengeteg minden kering most bennünk, rengeteg félelmünk van, ez a helyzet, melyben nem tudjuk mi vár ránk egyik napról a másikra, feszültté tesz bennünket. Kérünk szívünk mélységében, hogy bár bűnünk miatt méltók vagyunk ítéletedre, kegyelmezz nekünk és Szent Fiad érdeméért adj nekünk megnyugvást a Te oltalmad és szereteted által. Vigasztalj és vezess minket igéd világosságával, sötét tudatlanságunkat azzal világítsd meg. Légy velünk Szentleked által, hogy az ige gyökeret verve lelkünkben majd áldott és nagy gyümölcsöket teremhessen neved dicsőségére. Fiad érdeméért kérünk hallhasd meg könyörgésünket. ÁMEN

Textus: *„Meggzólalt a súaht Bildád, és ezt mondta: Meddig finomkodunk még itt a szavakkal? Gondolkozatok el, és aztán szálljunk vitába vele!”* Jób 18, 1–2

Erőszakmentes kommunikáció (EMK). Szeretett Testvérek, ez a neve a Marshall Rosenberg, amerikai pszichiáter-pszichológus, által kifejlesztett módszernek, amelynek célja, hogy az emberek nagyobb együttérzéssel és világosabban, vagyis kevesebb félreértéssel tudjanak kommunikálni egymással. Az EMK terminológiájában „a zsiráf” az erőszakmentesen kommunikálni próbáló embert jelenti, szembeállítva „a sakállal”.

Mi köze ennek a mai igénkhez? A jól ismert megpróbáltatásokkal teli történet, Jób története most Bildád beszédével folytatódik, aki Elifázhoz hasonlóan nem vesztegeti a szót Jób vigasztalására, hanem „sakál” módjára támadásba megy át, vádol, burkoltan fenyegetőzik. Pedig **a barátok jót akartak!** Elmentek meglátogatni, sőt **egy hétig némán ültek Jóbbal!** Akkor mégis mi romolhatott el, hogy ilyen indulatossá váltak? Nem a „zsiráf módszer” alkalmazták, nem felülről, a másik szemszögéből próbálták megközelíteni a helyzetet, hanem a sajátjukéból. **Hiába akartak jót, nem jól csinálták.**

Ugyanez velünk is előfordulhat, vagy már meg is történt, a barátokhoz hasonlóan minden erőfeszítésünk ellenére sem sikerült társunkon segíteni, vagy Jóbbhoz hasonlóan rajtunk nem tudtak

segíteni. Fontos, hogy ezek ellenére a barátok kitarítottak, ott voltak Jób mellett, a következő fejezetben olvassuk, hogy mindenki más elhagyta. Jób nem követett el valami óriási bűnt, amiért azok érték, amik. **Barátai sajnos szélsőségesen gondolkodtak Istennel kapcsolatban: aki csupán annyit tesz, hogy a jókat megjutalmazza, a gonoszokat megbünteti.** Nem tudták, hogy nem valami óriási bűn miatt szenved Jób, hanem igaz rájuk, amit Goethe Faustjában így olvasunk: **„Az ember azt, mit át nem érez, Otromba gúnyba fojtja csak, Mi jó és szép, azon kacag, Mit meg nem ért: leszólja dohogva.”**

Mi ne olyanok legyünk, mint akik „sakálmódra” beszélnek, „leszólnak dohogva”, hanem sokkal inkább akik Istenhez fordítanak, erőt adnak, vigasztalást nyújtanak, „zsiráf módra” reagálnak. A barátoknak pont az volt a problémájuk, hogy nem „a zsiráf módra”, a szív nyelvére fordították le mondandójukat, és azt gondolták: Jób bűnös, ezért bünteti az az Isten, akiről - szerintük - Jób nem is akar tudni. Dehogynem! Éppen az Istennel való hadakozása, gyötrődése, imádsága bizonyítja az ellenkezőjét, hogy igenis valós kapcsolata volt Istennel. Ez lehet számunkra is egy óriási motiváció!

Nem értenek meg bennünket? Olyanért vádolnak, amiben kivételesen ártatlanok vagyunk? Kilátástalan helyzetben vagyunk, mintha el lennénk átkozva? De ne féljünk, mert: **„Ahogyan elszáll a madár, és elrepül a fecske, úgy az ok nélküli átok sem teljesül”** (Péld 26,2) Ha kétségeink is vannak, tanuljunk Jóbtól, hogy hogyan kell minden sanyarúság ellenére is kitarítani Isten mellett, imádságban kapcsolatban maradni, és így majd őszinte bizonyossággal vallani: **„Mert én tudom, hogy az én megváltóm él.”** (Jób 19,25) Ámen

Utóima: Kegyelmes Istenünk! Köszönjük neked igéd világosságát. És úgy állunk most meg előtted, hogy megvalljuk bűnösök vagyunk, megvalljuk sokszor mi is csak sakál módjára állunk és nem figyelve a másokra ó, nem figyelve arra, hogy igazságos-e az ítékezésünk, fecsegünk és meggondolatlanul beszélünk, cselekszünk. Mindemellett sokszor csak bántani tudunk és kevésbé szeretni. Fiad, Krisztus érdeméért kérünk bocsájtssd ez meg nekünk és adj nekünk Lelked által szeretető szívet és lelket. Újíts meg minket Urunk és tégy minket alázatossá és szentté, kik úgy tudnak megállni előtted, mint Jób. Jóban és rossznak tűnő helyzetekben egyaránt.

Irgalmas Istenünk szívünk teljességéből kérünk Téged irgalmazz nekünk és adj gyermekeidnek ebben a vírus helyzetben békességet, gyógyulást a betegeknek és minél hamarabb elmúlást a vírusnak. Áldd és szenteld meg a hozzád könyörgők életét. Légy a gyászolókkal, elesettekkel. Légy keresztyén anyaszentegyházunkkal, minden gyermekeddel, bárhol is éljen ezen a földön.

Légy áldott minden javunkért Atya, Fiú, Szentlélek, egy, örök, igaz Isten, most és mindörökké ÁMEN

Mondjuk el közösen azt az imádságot, melyre a mi Urunk tanított, mikor így szólt, Ti azért így imádkozzatok: Mi Atyánk, ki vagy a mennyekben!

Szenteltesd meg a Te neved!

Jöjjön el a Te országod!

Legyen meg a Te akaratod!

Mint a mennyben, úgy a földön is!

A mi mindennapi kenyerünket

add meg nekünk ma!

És bocsájd meg a mi vétkeinket!

Miképpen mi is megbocsátunk azoknak

akik ellenünk vétkeztek!
És ne vígy minket kísértetbe!
De szabadíts meg minket a gonosztól.
Mert tiéd az ország és a hatalom és a dicsőség, mind örökké. Ámen.

Áhítatunk végén énekeljük a **240. dicséretet** az első, valamint a 4. verstől a végéig

1. Ó én két szemeim, ti az Úrra nézzetek,
Hogy kegyelmes hozzám, mindenkor elhigyjétek;
Az ő nagy szerelmét, hozzám nagy jó voltát
Mindenkör hirdessétek.

4. Ó mennybéli Isten, te vagy én reménységem,
Kinek hatalmában, kezében ellenségem;
Ott vagy te, Úr Isten, én nagy segítségem,
Ahol nincs reménységem.

5. Tanítsál meg engem a te igaz útadra,
Hadd lássak elmenni a te igazságodra;
Én ellenségimet gonosz szándékukban
Ne bocsássad szájukra.

6. Ha tebenned, Uram, nem reménylettem volna,
A nagy bánat miatt megemésztettem volna;
Az élőknék földén a te javaidat
Meg nem láthattam volna.

7. Azért, ó, én lelkem, serkentsd fel te magadat:
Mit töröd, fárasztod nagy bánatban magadat?
Majd meg fogod látni Uradnak jóvoltát,
Csak el ne hagyd magadat.

Áldás: Krisztusnak kegyelme, Az Atyának szeretete és a Szentlélek közössége legyen és maradjon mindannyiunkkal!